

Tema 4

La fe:

la roca que sosté la vida

CANT

La Fe que ens mou a viure amb maduresa
com una espiga amb delit de granar
vol donar al món el goig i la certesa
que és font d'alegria el creure i l'estimar.
I aquesta alegria ningú no ens la prendrà!

PREGÀRIA

Senyor, augmenteu la nostra fe

Senyor, la fe és el do més gran que ens heu
regalat, una llum que il·lumina el nostre camí
enmig de la foscor. Ajudeu-nos a confiar en

Vós, fins i tot quan no entenem els vostres plans.

Una fe que ens sosté en tot moment

Quan arriben les dificultats, quan el dubte ens visita,
feu que la nostra fe sigui com una roca, ferma i inamovible.
Que en cada pas recordem que Vós sou amb nosaltres i no ens
abandoneu.

Una fe viva que es tradueixi en obres

La fe no és només creure, sinó viure segons el vostre amor.
Doneu-nos una fe activa, capaç d'estimar, de servir i de perdonar.
Que la nostra vida sigui testimoni d'esperança per als altres. Amén.

**Al desembre, Nadal lluent,
fe que il·lumina Vida Creixent.**

Tres màximes sobre la fe

«La fe no és només creure en Déu, sinó viure cada dia confiant en la seva providència».

(Rabí Moshé ben Nahman – Nahmànides)

«El fruit del silenci és l'oració. El fruit de l'oració és la fe. El fruit de la fe és l'amor. El fruit de l'amor és el servei».

(Santa Teresa de Calcuta)

«No tinguis por, confia en Déu. Tingues la seguretat que Ell està amb tu».

(Papa Francesc)

«La Fe que ens mou a viure amb maduresa»

(de l'himne de Vida Creixent)

Introducció

Després d'haver vist tres valors fonamentals de *Vida Creixent*—amistat, vida interior i apostolat—, ara ens endinsem en virtuts presents en l'himne de *Vida Creixent*, que no són només paraules en un cant, sinó virtuts a integrar en la nostra vida cristiana diària.

1. Créixer en la fe

A la pàgina web de Vida Creixent se'ns diu: «Som un moviment laic de jubilats i gent gran per créixer en la Fe, fomentar l'Amistat i ser membres actius de l'Església i de la societat».

És bonica l'expressió: “Créixer en la fe”. Tenim fe! Donem-ne gràcies a Déu. L'home no pot viure sense fe; ha de creure en alguna cosa i en algú, si no fos així, la nostra vida es tancaria en si mateixa. Contínuament fem actes de fe. Els fills confien en els pares i els pares en els fills. La vida sense actes de fe fora pràcticament impossible. Confiem que els semàfors funcionin correctament, que el menjar comprat a la botiga estigui en bon estat, que en sortir de casa no ens caigui una teula damunt, ens fiem d'un amic que en obrir-li el nostre cor ens guardarà allò que li hem confiat... Com veieu, tots podríem posar molts exemples en què fem actes de fe.

Què és la fe? El *Catecisme de l'Església Catòlica* explica que la fe és l'acte pel qual l'ésser humà s'entrega lliurement a Déu (núm. 1814). Com sabem, Abraham fou pare en la fe. Quan va acceptar deixar la terra dels seus avantpassats per a dirigir-se a la terra que Déu li mostraria, probablement se'l va jutjar de boig: per què deixar el conegut pel desconegut, el segur per l'incert? Però, per què fer-ho? Era boig? Però Abraham es posa en camí, com si veiés l'invisible.

Això és el que diu la *Bíblia* d'Abraham: «Es va posar en camí com si veiés l'invisible». Això és preciós. I continuarà sent aquest invisible el que el faci pujar a la muntanya amb el seu fill Isaac, l'únic fill de la promesa, que només en l'últim moment es deslliurarà del sacrifici. En aquesta fe, Abraham es converteix en pare d'una llarga estirp de fills. La fe el va fer fecund (He 11, 17-40).

Home de fe serà també Moisès que abandonarà el país d'Egipte i, com si veiés l'invisible, es manté ferm i constant conduint el poble de Déu de l'esclavatge a la llibertat (He 11, 27) .

En la plenitud del temps veiem Maria, una dona de fe que serà la Mare de Déu, que, en rebre l'anunci de l'Àngel, que molts haurien rebutjat per massa exigent i arriscat, va respondre: «Heus aquí l'esclava del Senyor: faci's en mi segons la vostra paraula» (Lc 1, 38). I amb el cor ple de fe, amb el cor ple de confiança en Déu, Maria emprèn un camí del qual no coneix ni la ruta ni els perills, i es fia de

l'invisible, d'Aquell que diu el pròleg de Sant Joan, que ningú no ha vist mai, però que Jesucrist ens l'ha revelat (Jn 1, 18).

Per tant, la fe és la virtut que fa als creients i ens fa als cristians. Perquè ser cristià és acollir i apreciar un vincle, un vincle amb Déu: jo i Déu; la meva persona i el rostre amable de Jesús. Aquest vincle és el que ens fa cristians i seguim el camí de Jesús caminant vers l'eternitat, compromesos amb el present, com si veiéssim l'invisible.

2. Trets de la nostra fe

Passem ara a recordar un petit elenc d'alguns trets que defineixen i expressen la fe cristiana que intentem viure.

La FE cristiana no és creure en una doctrina o en un conjunt d'idees, ni tan sols en un sistema moral, sinó confiar en una Persona, en Jesús de Natzaret, que ens revela Déu Pare i el seu amor. Bellament ho deia el Papa Benet XVI.

No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva (*Deus Caritas est*, 1).

- Una FE que se celebra en la comunitat a través dels sagraments, els signes de Déu. No existeix una fe aïllada ni a la carta, on pugui agafar els elements que m'interessin individualment. Pertanyem a la comunitat de creients, que junts ens recolzem, ajudem i enfortim en la fe.

- Una FE compromesa amb Jesús i el seu missatge de construir el Regne de Déu; un regne per al nostre món, on regni Déu i els seus valors de justícia, solidaritat, amor, veritat, pau, alegria... Déu compta amb el nostre treball i entrega, tot recordant que «una fe sense obres és una fe morta» (Jm 2, 26).

- Una FE que dona sentit total a la vida, assenyala camins, dona esperança, potencia qualitats, genera llibertat i felicitat, il·lumina la foscor dels moments durs i difícils. «La fe és tenir suficient llum per a suportar la foscor», deia Romano Guardini.

- Una FE que es transmet, que és missionera, que es contagia amb l'esperança dels que creuen. Una fe que s'enforteix quan es dona i

es transmet. La fe és un tresor que es revaloritza en donar-la. Si es guarda, perd valor, com la sal si es torna insípida (Mt 5, 13).

- Una FE perseverant, constant, que necessita éser cuidada, perquè també és fràgil o com diria Sant Pau: «la portem en gerres de fang» (2Cor 4, 7). La fe necessita ser alimentada amb la meditació de la Paraula de Déu, amb els sagraments, sostenir-la en l'esperança, activar-la en l'amor i enriquir-la en l'oració, i com, Maria, guardant-la en el cor.

3. La fe i la vida: unitat de vida

Moltes vegades la fe i la vida en nosaltres són concebudes i viscudes com dos mons paral·lels que no es troben, com els rails de la via del tren. La fe ha de fecundar la nostra vida i, a més, cal celebrar-la amb goig i alegria.

Una anècdota de la història posa llum al que significa unitat de vida, on la fe es troba amb la vida i no va per camins paral·lels. S'explica que Sant Carles Borromeu (1538-1584) estava jugant una partida d'escacs. Al costat d'ell, un grup de religiosos i seglars discutien respecte al que cadascun d'ells faria si de sobte els notifiquessin que el món s'acabaria en l'espai d'una hora. Sant Carles es va dirigir a ells i va dir:

«— Jo continuaria jugant la meva partida d'escacs».

Segueix l'anècdota amb una curta explicació...

Si en algun moment ens fes por que Déu ens trobés on estem, seria perquè estem en mal lloc, fora de lloc. He de tractar de fer a cada moment el que crec que el Senyor espera de mi en aquest moment. Llavors, en lloc de voler canviar de lloc, m'alegrarà que em trobi on m'espera.

El Senyor és qui unifica la nostra vida, perquè la fe il·lumina la nostra vida. La unitat de vida es refereix, doncs, a la integració i harmonia que ha d'existir entre la vida espiritual i la vida ordinària de cada persona buscant santificar totes les activitats diàries i trobar Déu enmig del món.

Resum i preguntes per al grup

Trencant el gel: Mireu les màximes del tema i digueu amb quina frase us heu sentit més identificats quan es parla de la fe. Per què?

1. Créixer en la fe

- **Resum:** La fe és confiar en Déu i en la seva presència, encara que sigui invisible. Personatges bíblics com Abraham, Moisès i Maria ens ensenyen a viure amb confiança i compromís. La fe no és només creure, sinó posar-se en camí, viure-la en la nostra vida diària.

► **Pregunta:** recordeu algun moment de la vida on la fe va ser el vostre bastó per tirar endavant?

2. Trets de la nostra fe

- **Resum:** La fe cristiana no és només un conjunt d'idees, sinó una relació personal amb Jesús. Es viu en comunitat, es manifesta en obres i dona sentit a la vida. És un tresor que es transmet i s'ha de cuidar amb la pregària, els sagraments i l'amor.

► **Pregunta:** La unitat de vida és que no podem separar la fe de la vida. Veieu aquesta unitat de vida entre els cristians? Molt, poc o gens?

3. La fe i la vida: unitat de vida

- **Resum:** La fe no ha de ser un aspecte separat de la vida quotidiana, sinó que ha de donar sentit a tot el que fem. Si vivim segons la voluntat de Déu en cada moment, no tindrem por de ser trobats per Ell en qualsevol situació.

► **Pregunta:** En general, quins àmbits de la vida creieu que són més difícils que deixem entrar a Déu?

Oració final

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.